Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta:

- **"Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) yhteisön metsien suojelusta ilmansaasteilta annetun asetuksen (ETY) N:o 3528/86 muuttamisesta", ja**

- **"Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) metsäpalojen torjunnasta yhteisössä annetun asetuksen (ETY) N:o 2158/92 muuttamisesta"** [1]

(97/C 66/19)

Neuvosto päätti 11. syyskuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 43 ja 198 artiklan mukaisesti pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainituista ehdotuksista.

Komitea päätti nimetä yleisesittelijäksi Seppo Kallion ja antoi lausunnon valmistelun hänen tehtäväkseen.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 27. ja 28. marraskuuta 1996 pitämässään 340. täysistunnossa (marraskuun 27. päivän kokouksessa) yksimielisesti seuraavan lausunnon.

Komitea hyväksyy molemmat asetusluonnokset seuraavin huomautuksin.

1. Johdanto

1.1. Komitea toteaa molempien asetusten muuttamisen olevan tarpeen niiden perusteena olevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Ilmansaasteilta suojeluun liittyvän asetuksen tavoitteiden saavuttamisessa on otettava erityisesti huomioon metsien elinkierron hitaus.

1.2. Komitea tukeutuu seuraavassa vuonna 1992 antamaansa lausuntoon, joka koski asetusten voimassaolon jatkamista ensimmäisen kerran. Lisäksi komitea on pysytellyt ajan tasalla eurooppalaisten metsien kunnon suhteen niiden tilasta laadittavien vuosikertomusten ja metsäpalotutkimusten avulla.

1.3. Komitea toteaa, että:

- yhteisön toimet metsien suojelemiseksi ilmansaasteilta ovat Euroopan unionin maatalouspolitiikan ja yhteisön vuoden 1993 ympäristöpoliittisen ohjelman sekä kestävän kehityksen toimien mukaisia. Lisäksi metsiensuojelutoimet täyttävät osaltaan EU:n kansainvälisiä velvoitteita (vuoden 1992 Rio de Janeiron konferenssi);

- tuki keskitetään riskialueilla sijaitsevien jäsenvaltioiden toteuttamiin metsäpalojen torjuntatoimiin, ja torjuntajärjestelmiä tulee parantaa edistämällä metsäpaloja koskevan, myös valvonnan ja tutkimuksen kannalta erittäin merkittävän tietojärjestelmän laajentamista.

2. Yleistä

2.1. Metsillä on keskeinen merkitys ekologisen tasapainon jatkuvan säilymisen kannalta, erityisesti mitä tulee maaperään, sen hedelmällisyyteen ja vesitalouteen, ilmastoon sekä eläin- ja kasvikuntaan. Metsien suojelufunktio on myös tärkeä edellytys viljelysmaan hedelmällisyyden kestävälle säilymiselle.

2.2. Metsien taloudellinen merkitys perustuu uusiutuvien raaka-aineiden tuottoon sekä metsä- ja puuteollisuuden työpaikkoihin. Lisäksi metsien vetovoimasta hyötyvät mm. matkailu- ja vapaa-aikaelinkeino. Metsänhoito puolestaan luo myös niiden tarvitsemat perusrakenteet.

2.3. Ekologisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen merkityksensä vuoksi metsää tulee pitää unionin kehityksen kannalta merkittävänä tekijänä.

2.4. Komitean mielestä Euroopan metsät muodostavatkin strategisen voimavaran, jonka säilyttämiseksi tarvitaan lähentävää rakennepolitiikkaa, joka liittyy Euroopan unionin panokseen koko maailman ekosysteemin suojelemiseksi ja kestävän kehityksen varmistamiseksi.

2.5. Eurooppalaisen metsän merkitys ihmiselle, ympäristölle, taloudelle ja maaseudulle tulee ottaa yhteisön politiikassa vastaavasti huomioon. Lisäksi metsätalout-

[1] EYVL N:o C 268, 14.9.1996, s. 7–8

ta tulee kannustaa, jotta metsien jatkuva suojelu ja niiden sijainnin huomioon ottava kehitys voidaan varmistaa.

2.6. Komitea on pannut tyytyväisenä merkille, että Euroopan parlamentti on vuodesta 1992 lähtien tiiviisti käsitellyt metsien ja niiden voimavarojen säilyttämistä ja kehittämistä (Eurofor-selvitys 1994, aloite 1996).

2.7. Komitea panee tyytyväisenä merkille pysyvän metsäkomitean niin EU-tasolla kuin maailmanlaajuisestikin tekemän koordinointityön.

2.8. Komitea suhtautuu myös myönteisesti komission ehdotukseen neuvoa-antavan metsäkomitean perustamisesta.

3. Yhteisön toimiin metsien suojelemiseksi ilmansaasteilta liittyviä erityishuomioita

3.1. Komitea on tyytyväinen Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) ja Euroopan komission vuodesta 1992 lähtien julkaisemiin kertomuksiin metsien tilasta. Niistä valitettavasti kuitenkin ilmenee, että vaikka tilanne joillain alueilla onkin parantunut, lisääntyvät metsien kärsimät vahingot eurooppalaisella tasolla.

3.2. Lisäksi komitea panee tyytyväisenä merkille, että yhä useampi maa osallistuu kansallisiin ja kansainvälisiin metsän tilan kartoituksiin (Level I) ja että tähän asti tehtyjä latvustotutkimuksia on vuosina 1991–1995 täydennetty maaperäselvityksillä sekä neulasten ja lehtien kemiallisella analyysilla.

3.3. Lisäksi talous- ja sosiaalikomitea on tyytyväinen eri puolille Eurooppaa perustettuihin pysyviin tarkkailupisteisiin (Level II). Niissä tehtävät tutkimukset ovat selvästi muita laajempia. Saatujen tulosten perusteella pyritään selvittämään metsien vahingoittumisen ja ilman saasteiden välinen monimutkainen vuorovaikutus.

3.3.1. Tässä yhteydessä on mainittava, että ensimmäiset tulokset pysyvistä tarkkailupisteistä saadaan vasta vuonna 1997. Ennen kuin tulosten perusteella voidaan päätellä selviä suuntauksia täytyy tarkkailua jatkaa vielä ainakin kymmenen vuotta, koska osa tutkimuksista tehdään vain 5–10 vuoden välein.

3.3.2. Intensiivisen tarkkailun tulosten arviointi, mittausmenetelmien yhdenmukaistaminen sekä tietojen jatkuva kansainvälinen vaihto ja vertailu muiden tutkimuskeskusten kanssa tapahtuu läheisessä yhteisötason yhteistyössä.

3.3.3. Intensiiviselle tarkkailulle asetetut tavoitteet saavutetaan parhaiten, mikäli tarkkailuun osallistuu useita maita. Tämän vuoksi nyt mukana olevia maita tulee jatkossakin tukea ja toiminnasta kiinnostuneita maita rohkaista tulemaan toimintaan mukaan.

3.4. Eräistä kansallisista selvityksistä käy ilmi, että on monia metsiä vahingoittavia tekijöitä, joilla on metsiin monimutkainen yhteisvaikutus. Tulevaisuudessa näiden bioottisten ja abioottisten tekijöiden vaikutus metsien elinvoimaan ja toisiinsa tulisi selvittää tarkemmin. Tämän vuoksi komitea toivoo huolehdittavan siitä, että myös tämän kaltaisiin metsiä vahingoittaviin tekijöihin liittyvät toimet saavat yhteisöltä tukea.

4. Yhteisön toimiin metsäpalojen torjumiseksi liittyviä erityishuomioita

4.1. Yhteisön toimet metsäpalojen torjumiseksi ovat järkeviä ainoastaan, mikäli ne toteutetaan yhtenäisen metsäpolitiikan puitteissa. Tämän kaltaisen metsäpolitiikan tulee, kuten Corkin julistuksessa [1] todetaan, olla Euroopan tasolla osa maaseudun yleistä kehityspolitiikkaa. Metsien suojelu metsäpaloilta on aluesuunnittelun kannalta erittäin tärkeää.

4.2. Kokeiluhankkeeseen [2] perustuva metsäpaloja koskeva yhteisön tietojärjestelmä, joka nykyisellään kattaa useita eteläisten jäsenvaltioiden alueita on erittäin tervetullut, sillä se parantaa tähän asti riittämätöntä tietämystä metsäpalojen syistä.

4.2.1. Viimeisen kymmenen vuoden aikana jäsenvaltioiden ja siten koko unionin palontorjuntatoimien teho on parantunut. Paloalueiden kokonaispinta-ala ja yksittäisten palojen laajuus on pienentynyt ja palokunnan odotusaika lyhentynyt. Kuitenkin palojen lukumäärän selvä kasvu huolestuttaa. Koska yli 50 prosentissa palon syttymissyytä ei tiedetä, tulee palojen syiden tutkimusta tehostaa. Olisi myös järkevää analysoida maanviljelyn, maaltamuuton ja matkailun jne. kaltaisia yhteiskunnallis-taloudellisia seikkoja.

4.3. Metsäpalovaara-alueista 60 prosenttia on yksityisomistuksessa. Koska nämä metsät etenkin Etelä-

[1] Euroopan maaseudun kehityskonferenssi, Cork, Irlanti, 7.–9. marraskuuta 1996.

[2] Euroopan komissio: "Forest fires in the south of the European Union" Pilot project in preparation for setting up the Community forest-fire information system, Bryssel, 1996.

Euroopassa ovat luonnonolosuhteiden vuoksi tuottavuudeltaan alhaisia, on yhteisön osallistuminen muuten liian kalliiden palontorjuntatoimien rahoittamiseen paikallaan. Asetuksen jatkoajaksi suunniteltu rahoituspohjan laajennus on sopiva.

4.4. Yhteisön toimien lisäksi tulee vaikuttaa siihen, että kansallisella ja alueellisella tasolla suunnitellaan metsänhoitotoimia, jotka pienentävät mahdollisten metsäpalojen vaikutusta.

4.5. Komitea muistuttaa tässäkin yhteydessä pysyvän metsäkomitean sekä metsätalouden neuvoa-antavan komitean merkityksestä. Ne voivat toimia alueiden, jäsenvaltioiden ja komission välisinä pystysuorina tietoväylinä.

Bryssel, 27. marraskuuta 1996.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Tom JENKINS

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta "Uuden teknologian vaikutukset työllisyystilanteeseen"

(97/C 66/20)

Talous- ja sosiaalikomitea päätti 21. helmikuuta 1995 pitämässään kokouksessa antaa työjärjestyksensä 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti lausunnon aiheesta "Uuden teknologian vaikutukset työllisyystilanteeseen".

Talous- ja sosiaalikomitea päätti 21. joulukuuta 1995 pitämässään kokouksessa perustaa työjärjestyksensä 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti alakomitean, jonka tehtäväksi annettiin lausunnon valmistelu.

Alakomitea antoi lausuntoluonnoksen 11. lokakuuta 1996. Esittelijänä oli Vasco Cal, apulaisesittelijöinä Giannino Bernabei ja Roger Ramaekers.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 27. ja 28. marraskuuta 1996 pitämässään 340. täysistunnossa (marraskuun 27. päivän kokouksessa 1996) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 80 ääntä puolesta, 5 vastaan, ja 5 pidättyi äänestämästä.

1. Yleistä

1.1. Talous- ja sosiaalikomitea järjesti lokakuussa 1995 erityisesti työllisyyttä käsitelleen täysistunnon. Siinä tarkasteltiin useita asianomaisten jaostojen valmistelemia lausuntoja [1] kysymyksistä, joista yhteisön päättävissä elimissä parhaillaan keskustellaan ja joiden yhteinen nimittäjä on työllisyyteen vaikuttaminen (ks. tuolloin julkaistua erityisesitettä).

1.2. Tämä oma-aloitteinen lausunto pyrkii laajentamaan, ajankohtaistamaan ja syventämään käsiteltyjä aiheita. Siinä keskitytään erityisesti uuden teknologian käyttöönoton vaikutuksiin ja työllisyyteen. Tämä kysymys on tuotu usein esiin yhteisön ja kansainvälisissä elimissä. Tässä yhteydessä voidaan mainita OECD:n äskettäinen tutkimus "Teknologia, tuottavuus ja työpaikkojen luominen", komission vihreä kirja tietoyhteiskunnasta [2], neuvoa-antavan ryhmän selvitys kilpailukyvystä [3] sekä fooru

[1] EYVL N:o C 18, 22.1.1996, s. 37, 42, 54, 68, 74, ja 83

[2] KOM(96) 389 lopull.

[3] Komissio perusti tämän neuvoa-antavan ryhmän helmikuussa 1995 Essenin huippukokouksen ohjeiden mukaisesti. Ryhmä koostuu kolmestatoista asiantuntijasta, jotka edustavat yksityisiä ja julkisia pankkeja, suuryrityksiä ja yhteiskunnallisia ryhmiä. Puheenjohtajana on entinen Italian pääministeri ja entinen Italian pankin pääjohtaja Carlo Azeglio Ciampi, joka on lisäksi komission pysyvä edustaja.